

Til lovforslag nr. L 99. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 8. december 1985

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af gas

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlig henvendelse fra Oliebranchens Fællesrepræsentation.

Herefter indstiller et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres, det radikale venstres, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse ved 3. behandling*, men kan dog stemme for det stillede ændringsforslag.

Mindretallet er tilhænger af, at der i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner sker en forhøjelse af energifgifterne således, at tilskyndelsen til at foretage energibesparende investeringer fastholdes, men de forslag, regeringen har fremsat om forhøjelse af energifgifterne, mere end modsvare det konstaterede fald i forbrugerpriserne, således at nettoresultatet bliver en stigning i energipriserne selv i forhold til marts/april måned 1985, hvor dollarkursen var højest.

Faktisk er forbrugerprisen på fjernvarme og elektricitet steget siden marts måned i år, mens gasprisen har været uændret. Det er således kun benzinprisen og prisen på flydende brændsel, der er faldet med henholdsvis 6 pct. og 10 pct.

Dette skal sammenholdes med de foreslåede afgiftsstigninger på 6,3 pct. af forbrugerprisen på fjernvarme baseret på kul, 8,3 pct.

på fjernvarme baseret på olie, 6,3 pct. på elektricitet, 3,4 pct. på autogas, 15,1 pct. på benzin og 8,5 pct. på flydende brændsel (fyrringsgasolie).

Forslagene har således et andet formål, nemlig at begrænse forbruget generelt.

Det understreges også af, at forslagene indgår som en del af et samlet regeringsindgreb.

Mindretallet er enig i, at der er behov for en begrænsning af forbruget, men finder, at regeringsindgrebet mangler en rimelig social balance.

For så vidt angår forslagene om forhøjelse af energifgifterne kommer dette til udtryk i, at regeringen ikke har fremsat forslag om sociale kompensationer, således som den socialdemokratiske regering gjorde ved forhøjelsen af energifgifterne i 1982.

Regeringen har ikke ønsket at give tilsagn om at henstille til ligningsrådet, at fradrags-satserne for kørsel i egen bil og befordring mellem hjem og arbejdsplads for 1986 ændres under hensyntagen til forhøjelsen af energifgifterne, på trods af at satserne er fastsat under forudsætning af et vist forventet fald i energipriserne.

Endelig har regeringen gennem sin nedskæringspolitik begrænset befolkningens muligheder for at spare på energiregningen.

Det gælder også mulighederne for at skifte fra privatbilkørsel til kollektive transportmuligheder.

Nedskæringerne af bloktilskuddene har forringet mulighederne for at udbygge den kollektive trafik, og det forslag om en yderligere beskæring af tilskuddene til kommunerne i 1986 og 1987, der indgår i regeringsindgrebet, vil kun gøre ondt værre.

De mennesker, der bor i private udlejningsejendomme, kommer også til at bære den fulde afgiftsbyrde, fordi regeringen har fjernet tilskuddet til isolering.

På samme måde har regeringen forringet mulighederne for, at befolkningen i de områder, hvor der hverken kommer fjernvarme eller naturgas, kan spare på energiregningen, ved gang på gang at stemme imod socialdemokratiets forslag om at afsætte flere penge till vedvarende energi.

Socialdemokratiet må derfor afvise regeringens forslag.

Et tredje mindretal (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling, men dog stillet nedenstående ændringsforslag.

I en anden social sammenhæng kunne mindretallet støtte de foreslåede afgiftsforhøjelser. Men på baggrund af regeringens brutale nedskæringer over for modtagere af sociale ydelser og den hårde indkomspolitik over for flertallet af lønmodtagere samtidig med, at selverhvervende, kuponklippere og højere funktionærer har fået uset store indkomstforhøjelser, kan mindretallet ikke medvirke til at lægge nye byrder på de grupper, der i forvejen har betalt så rigeligt.

Mindretallet har noteret sig, at regeringen hævder, at hensigten med afgiftsforhøjelser kun er at sikre, at fald i importpriserne ikke slår igennem i forbrugerpriserne, men har samtidig hæftet sig ved, at regeringen ikke har kunnet dokumentere, at afgiftsforhøjelserne kun får den virkning. Mindretallet har

derfor stillet ændringsforslag om, at afgiftslovene tages op til revision, hvis priserne viser sig at stige.

Et fjerde mindretal (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til forkastelse ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af et mindretal (SF):

Til § 2

Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Såfremt forbrugerprisen på gas den 1. marts 1986, den 1. juni 1986, den 1. september 1986 eller den 1. december 1986 overstiger forbrugerprisen pr. 1. oktober 1985 med mere end 5 pct., fremsætter ministeren for skatter og afgifter forslag til revision af loven.«

Bemærkninger

Ifølge regeringens oplysninger er hensigten med afgiftsforhøjelsen ikke at forhøje forbrugerpriserne, men alene at undgå, at fald i importpriserne slår igennem i forbrugerpriserne. Derfor foreslås indsat en revisionsbestemmelse i loven, så ministeren forpligtes til at fremsætte forslag om en justering af afgiftssatserne i overensstemmelse med regeringens erklærede hensigt, hvis udviklingen i forbrugerpriserne forløber anderledes end forventet af regeringen.

Hagen Hagensen (KF) nfm. Collet (KF) Houe (KF) Fogh Rasmussen (V)

Birthe Rønn Hornbech (V) Bente Juncker (CD) Dohrmann (FP)

Arne Bjerregaard (KrF) Jytte Hilden (S) Sonja Mikkelsen (S) Lohmann (S)

Lykketoft (S) Stavad (S) fmd. Tastesen (S) Rahbæk Møller (SF) Thoft (SF)

Bernhard Baunsgaard (RV)

Partierne VS og FD havde ikke medlemmer i udvalget.